ඡඡක්ක සටහන්
හයේ ධර්ම හයක සටහන්

My immense gratitude to the great Noble council of Akanitta brahma realm

8/08/2013

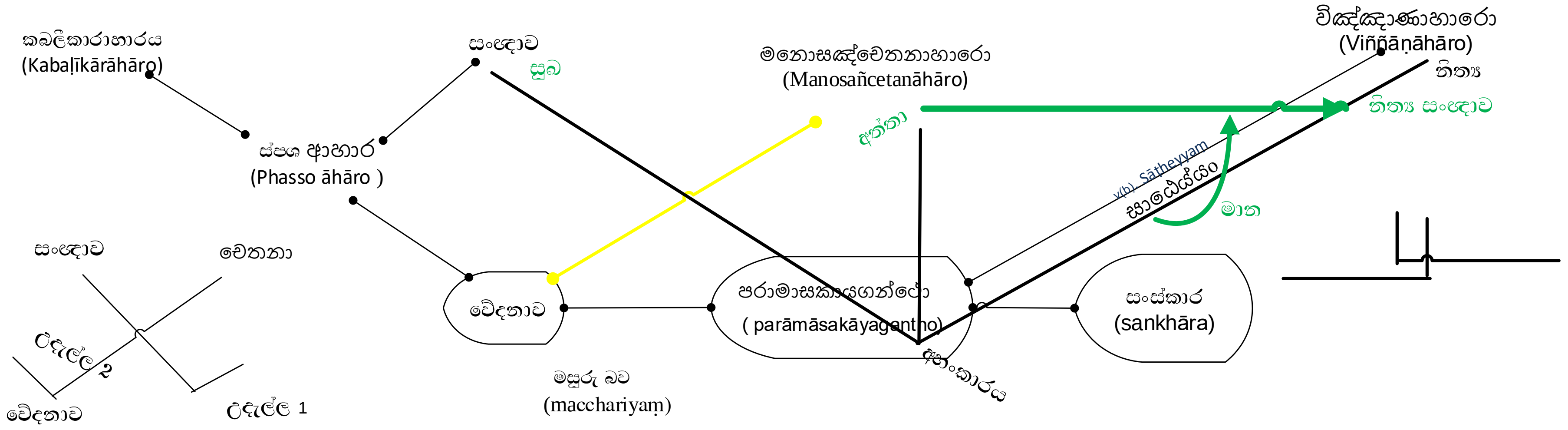

වරදවා තේරුම් ගැනීම (parāmāsa) සහ ඇලීම (abhinivesa) දෘෂ්ඨිආසව (diṭṭhāsava) යේ ලක්ෂණ යි

- පරාමාසය – සීලබ්බත උපාදානයෙන් ඇතිවන ප්‍රතිඵලයට ඇලීමෙන් පරාමාස වේ. වරදවා ගනී. අනාගතයේ මෙබඳු රූප, වේදනා … ඇත්තෙක් වෙම්වා. (උදැල්ල 1)
- අභිනිවෙසය–වේදනාව සඳහා හදන චිත්ත සංස්කාරයන්ට ඇලෙනවා. (උදැල්ල 2)
- විඤ්ඤාණය පිහිටන්නේ නම් අත්තා (attā) ඇති බව දැනේ.
- විඤ්ඤාණය නොපිහිටයි නම් අත්ත සංඥා හෝ අත්ත දිට්ඨි (සක්කාය දිට්ඨි) නොවේ. මෙය අභ්‍යන්තර-ඇස, රූප, චක්ඛුවිඤ්ඤාණ, ඵස්ස, වේදනා, තණ්හා සම්බන්ධයෙන් දත යුතුය. මෙසේම අභ්‍යන්තර- කණ අභ්‍යන්තර- නාසය ආදී වශයෙන්ද දත යුතුය. දැන් හයේ ධර්ම හයක් ඇත.

- මගේ වෙමි (එතං මම) - අභ්‍යන්තර-ඇස, රූප, චක්ඛුවිඤ්ඤාණ, ඵස්ස, වේදනා, තණ්හා.
- මම වෙමි (එසොහමස්මි) - විඤ්ඤාණය පිහිටවීම.
- තමා වෙමි (එසො මෙ අත්තා) – අත්ත සංඥාව විඤ්ඤාණය පිහිටවීමෙන් පසුව ඇතිවේ.

විඤ්ඤාණය පිහිටන්නේ නම් නාම රූප ඇති වේ. මෙසේ පටිච්ච සමුප්පාදය ක්‍රියාත්මක වන්නේ පංච උපාදානස්කන්ධය ඇතිවේ. මෙය දුකය. මේ නිසා

1) ඕලාරික රූප
2) ඕලාරික රූප සම්බන්ධයෙන් විතක්ක විචාර
3) ඕලාරික වේදනා
4) නාම රූප නිසා ඇතිවන සුඛුම වේදනා ඇති වන්නේ ය.

මේවායින් බෙල්ට් දෙකක් ඇති වී ඇත .

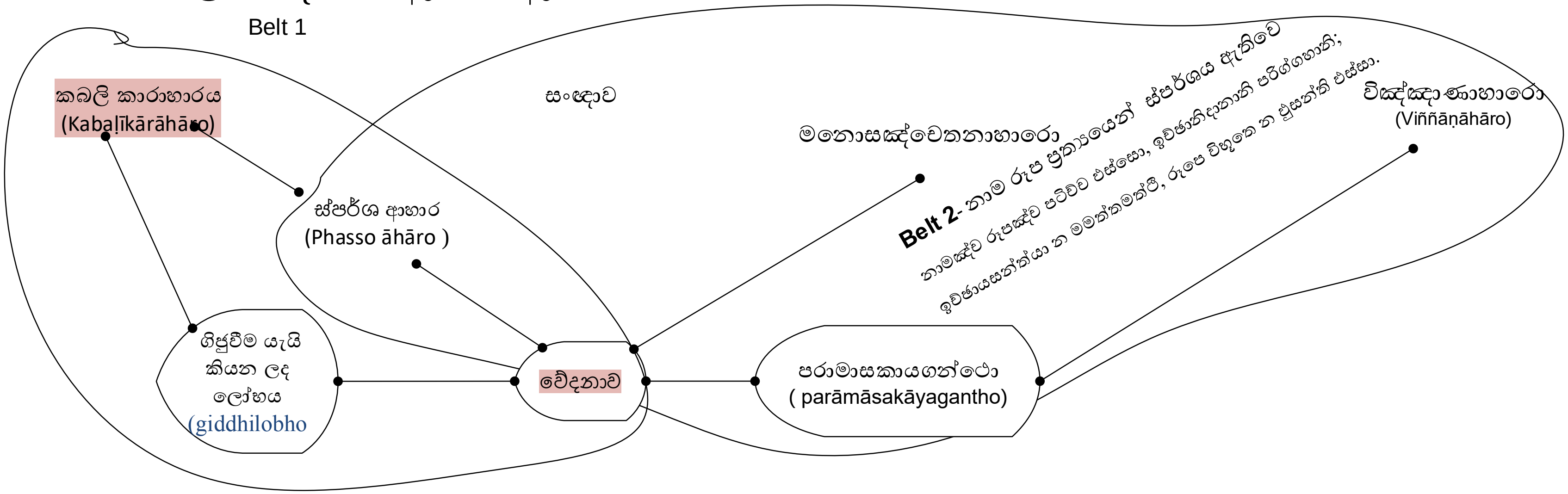

- භව ආශ්‍රවය මගින් සාදන අභ්‍යන්තර ආයතන.
- රූපස්කන්ධය පහළ වූවානම් ආයතන පහළවේ. මොකටද? රූපස්කන්ධයම ස්පර්ශ කිරීමට.
- මෙය මගින් ප්‍රවාහය - ඕඝ ඇතිවේ.
- අපි වේදනාවට ඉඩදීමෙන් මෙය සිදුවෙයි.
- පංච උපාදානස්කන්ධයේ හට ගැනීම වැළැක්වීම ඊළඟ පිටුවේ පැහැදිලි කර ඇත.

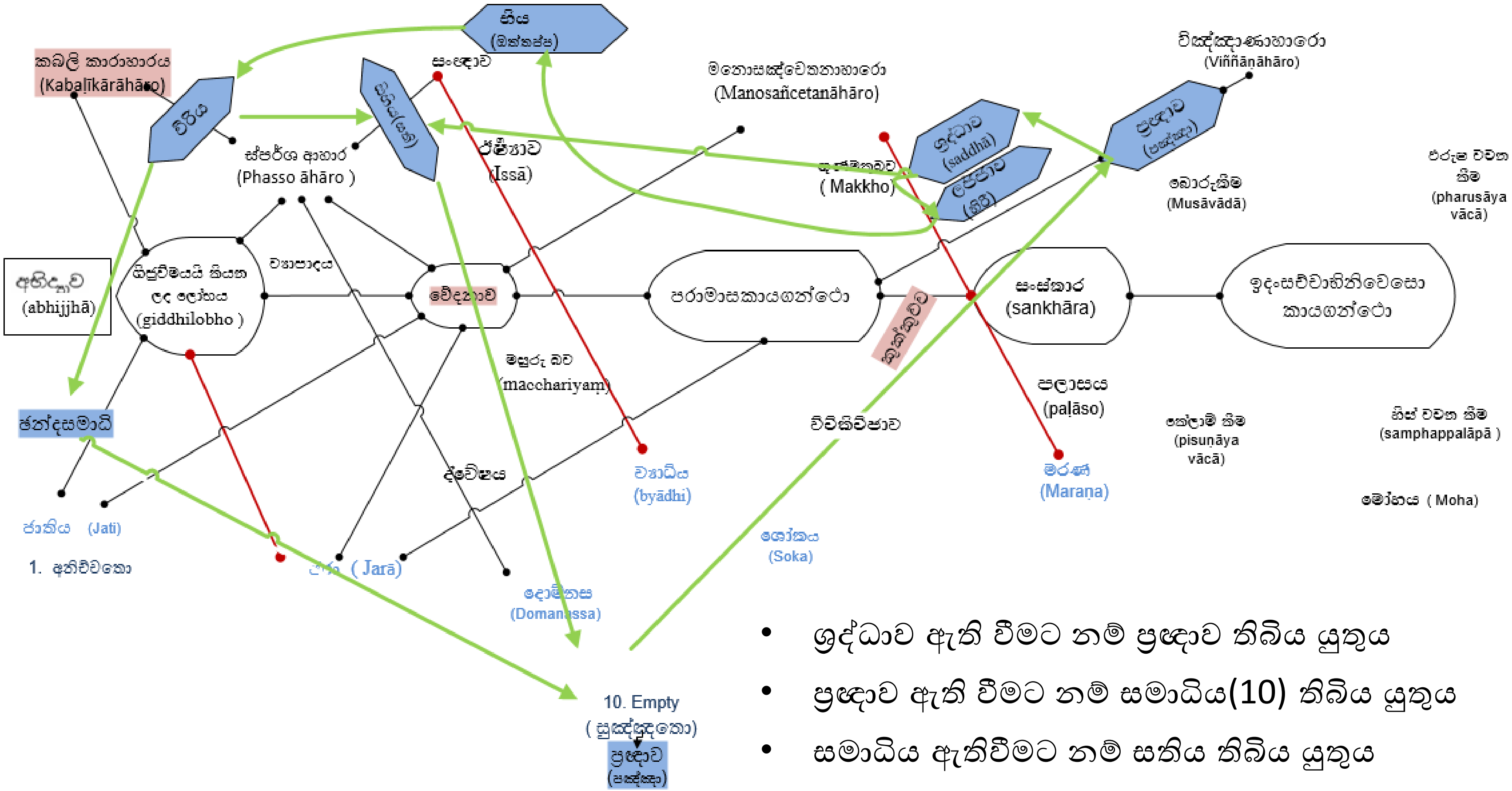

- ශ්‍රද්ධාව ඇති වීමට නම් ප්‍රඥාව තිබිය යුතුය
- ප්‍රඥාව ඇති වීමට නම් සමාධිය(10) තිබිය යුතුය
- සමාධිය ඇතිවීමට නම් සතිය තිබිය යුතුය
- සතිය ඇතිවීමට නම් විරිය තිබිය යුතුය
- විරිය ඇතිවීමට නම් පාපයට බිය (ඔතප්) තිබිය යුතුය
- බිය ඇතිවීමට නම් පාපයට ලජ්ජාව (හිරි) තිබිය යුතුය.

1. රූප ස්පර්ශ නොවීම සඳහා විරිය.
2. ස්පර්ශය මගින් වේදනාව ඇති වන්නේ නම් වේදනාවට බිය (ඔතප්) විය යුතුය.
3. ඉහත ක්‍රියාවලිය මගින් කුක්කුච්චය දක්වා ආවානම් ලැජ්ජා විය (හිරි) යුතුය.

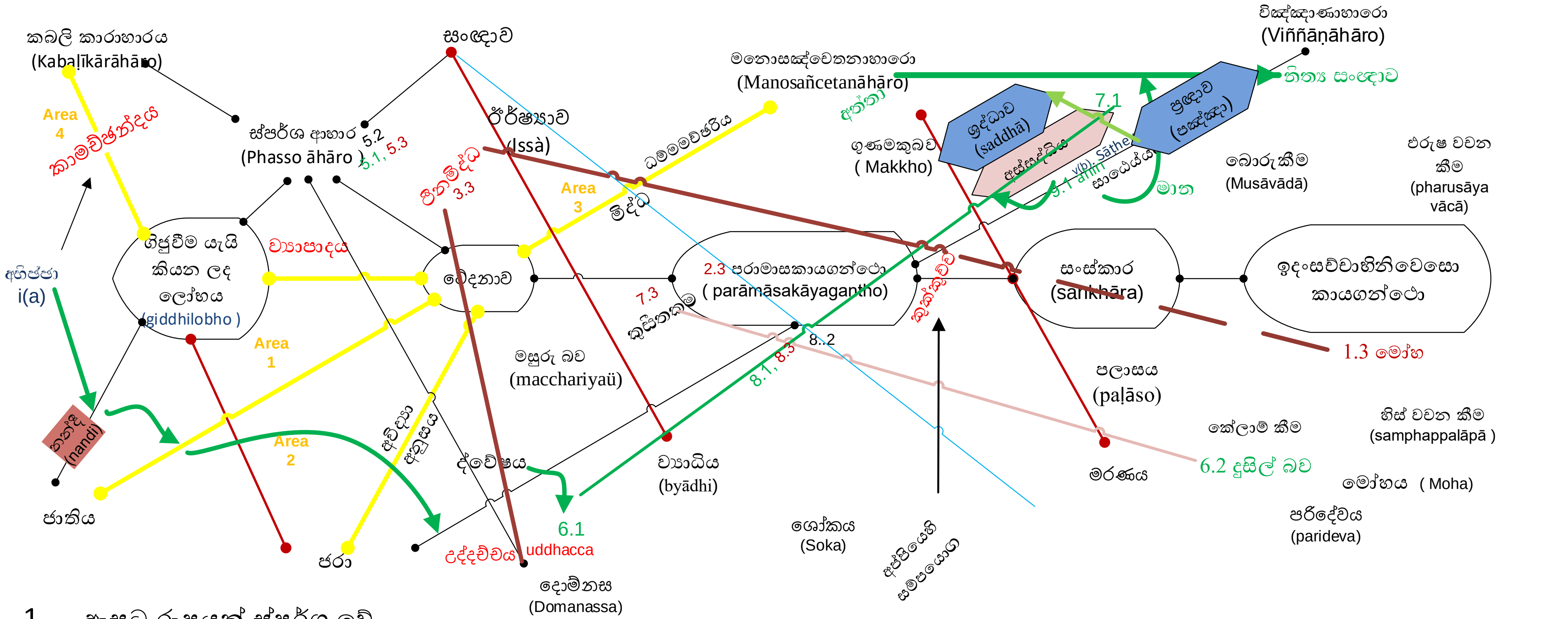

1. ඇසට රූපයක් ස්පර්ශ වේ.
2. මෙහිදී සංඥාව අවිද්‍යා අනුසය මගින් ඉස්සවීම කරනු ලබයි- මෙහිදී අභිධ්‍යාව ඇතිවේ.
3. සංඥාව මාන අනුසය මගින් ඉස්සවීම කරනු ලබයි.

මෙවිට ක්ෂේත්‍ර 1 (area 1) සහ ක්ෂේත්‍ර 2 (area 2) අතර වෙනස දකී. මෙහිදී දොම්නස සහ කාමච්ඡන්දය හටගනී (තවම ව්‍යාපාදය නැත).

4. සංඥාව ප්‍රතිඝ අනුසය (පටිඝානුසය) මගින් ඉස්සවීම කරනු ලබයි - මෙම රවුම අවිද්‍යා ආශ්‍රවයට අයිති වේ (මෙය වෙනස් කළ හැකි යැයි සිතයි).
5. සංඥාව ප්‍රතිඝ අනුසය (පටිඝානුසය) මගින් ඉස්සවීම කරනු ලබයි - මෙම රවුම මානයට අයිති වේ.
6. මෙසේ කරකැවීම් කරන්නේ ව්‍යාපාද -> 3.3 ථීනමිද්ධ -> 2.3 පරාමාස -> 1.3 මෝහ ඇතිවේ.

- හතරවන පියවර දී දෝමනස්සය වෙනස් කළ හැකි යැයි සිතා විඤ්ඤාණය බැස ගැනීමට ඉඩ දුන්නේය. මෝහය ඇතිවිට සංස්කාර ඇතිවේ. මෙසේ පටිච්චසමුප්පන්නය ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩ දීම සිදුවිය.
- පටිච්ච සමුප්පාදය ඇතිවීමට ඉඩ දුන්නොත් විඤ්ඤාණය පිහිටයි.

සටහන;

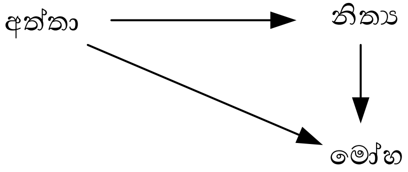

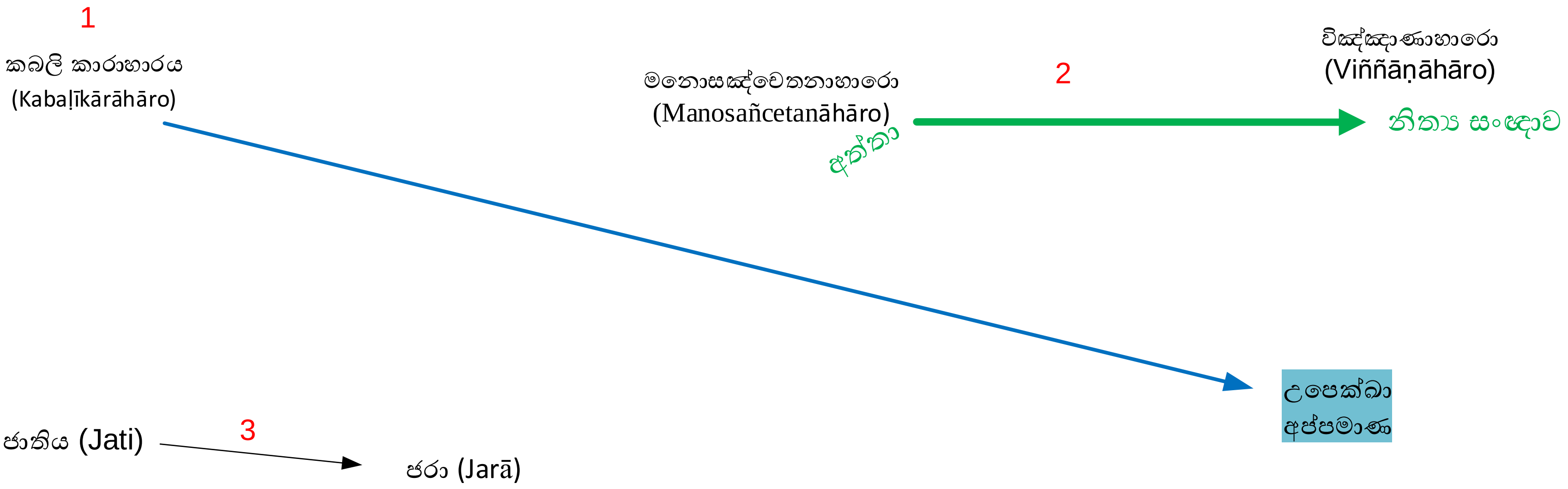

අපර චේතනා නැවතීම නිසා චේතනාව කෙරෙහි වන උපේක්ඛා

- ජාති -> ජරා -> ව්‍යාධි -> මරණ
- ඉහත ධර්මය සත්‍යයක් නම් නිත්‍ය භාවයක් නැත.
- අනිත්‍ය නම් විඤ්ඤාණය නොපිහිටයි. සාත අසාත යන්න තීරණය නොවේ. මෝහ සල්ලයෙන් කැරකැවීම නොවේ.
- විඤ්ඤාණ නිරෝධයෙන් නාම-රූප නිරෝධය. නාම-රූප නිරෝධයෙන් සළායතන නිරෝධය. සළායතන නිරෝධයෙන් ස්පර්ශ නිරෝධය. ස්පර්ශ නිරෝධයෙන් වේදනා නිරෝධය. වේදනා නිරෝධයෙන් තණ්හා නිරෝධය. තණ්හා නිරෝධයෙන් උපාදාන නිරෝධය. උපාදාන නිරෝධයෙන් භව නිරෝධය. භව නිරෝධයෙන් ජාති නිරෝධය.